

padkach ułomności fizycznej, umysłowej albo nieuleczalnej choroby, jako też w wypadkach, gdy studja przewlekły się ponad wiek dwadzieścia cztery lat z powodu służby wojskowej, odbytej na skutek zarządzonej mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojska do stopy wojennej albo pełnionej w tym czasie służby ochotniczej.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 listopada 1922 r.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

1017.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 grudnia 1922 roku

w przedmiocie poddania sądownictwu doraźnemu na obszarze m. st. Warszawy dalszych przestępstw wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1919 r. w przedmiocie sądów doraźnych.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1919 r. w przedmiocie sądów doraźnych (Dz. P. P. P. № 55 poz. 341) zarządza się co następuje:

§ 1. Na czas trwania stanu wyjątkowego na obszarze m. st. Warszawy zarządzanego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1922 roku w przedmiocie zarządzenia stanu wyjątkowego (Dz. U. R. P. № 110 poz. 1010) poddaje się dodatkowo sądownictwu doraźnemu na obszarze m. st. Warszawy następujące przestępstwa:

- a) rozruch przewidziany art. 123 K. K.;
- b) pogwałcenie przepisów bezpieczeństwa powszechnego i osobistego przewidziane art. 222 K. K.;
- c) zabójstwo przewidziane art. 455 ustęp 3 K. K. (zabójstwo osoby urzędowej podczas wykonywania lub z powodu wykonywania przez niego obowiązków służbowych) tudzież przewidziane art. 455 ustęp 4 K. K. (zabójstwo naczelnika straży wojskowej), także art. 455 ustęp 8 K. K. (zabójstwo w sposób niebezpieczny dla życia wielu osób), art. 455 ustęp 11 K. K. (zabójstwo z zasadzki) oraz art. 455 ustęp 13 K. K. (zabójstwo w celu ułatwienia popełnienia innej zbrodni);
- d) uszkodzenie środków komunikacyjnych przewidziane art. 556 i 557 K. K. o ile w obu tych wypadkach uszkodzenie dotyczy urządzenia służącego do użytku publicznego lub rządowego;
- e) uszkodzenie komunikacji kolejowej przewidziane art. 558 K. K.

f) uszkodzenie cudzego mienia przewidziane art. 562—564 K. K.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wewnętrznych: *K. Sikorski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

1018.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 20 października 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych i Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie wprowadzenia za Ziemię Wileńską niektórych rozporządzeń sanitarnych.

Na podstawie zasadniczej ustawy sanitarnej z 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), ustawy z 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67 poz. 402) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 64, poz. 569) — zarządza się co następuje.

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego wprowadza się:

- 1) rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w sprawie przewożenia i ekshumacji zwłok (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 42, poz. 257) wraz z obwieszczeniami w przedmiocie sprostowania tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 57, poz. 360);
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z 26 kwietnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 39, poz. 242) w przedmiocie uzupełnienia art. 7 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego w sprawie przewożenia i ekshumacji zwłok (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 42, poz. 257);
- 3) rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z 20 września 1920 r. w przedmiocie zgłaszania zatruc ołowiem, cynkiem, fosforem, arsenikiem i rtęcią w zakładach przemysłowych, fabrykach i warsztatach (Dz. U. R. P. № 98, poz. 652);
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z 23 stycznia 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów (Dz. U. R. P. № 10, poz. 78);
- 5) rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z 6 marca 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przepi-

sach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich (Dz. U. R. P. № 40, poz. 337).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

Minister Spraw Zagranicznych: *G. Narutowicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

1019.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 9 grudnia 1922 r.

o taksie aptekarskiej.

(Prace przy recepturze).

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (aust. Dz. U. P. 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 22 stycznia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za pracę przy recepturze pobierać ceny maksymalne, wyszczególnione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, zamiast cen ustanowionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 8 listopada 1922 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 101, poz. 931).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

Załącznik do rozp. M. Z. P.
z d. 9.XII.22 r. poz. 1019.

Taksa za prace przy recepturze. (TAXA LABORUM).

	Mk. fen.
1. Za odważenie, według recepty lekarza, środków leczniczych o ile nie pobiera się opłaty, wynikającej z następnych pozycji, z wyjątkiem 18, 19 i 20, bez względu na ilość	200.—
2. Za zmieszanie cieczy w ilości, nieprzekraczającej 500 gramów wraz z filtrowaniem, bez różnicy liczby i ilości składników	480.—

	Mk. fen.
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 500 gramów	115.—
3. Za rozpuszczenie w cieczy, a również za rozpuszczenie ze zmieszaniem i filtrowaniem jakichkolwiek środków leczniczych, bez względu na ich liczbę i ilość, gdy ogólna waga płynu nie przekracza 500 gramów	640.—
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 500 gramów	130.—
4. Za napary, odwary, odwaro-napary, wysycania (saturaciones), zawiesiny (emulsiones), zawiesio-napary, powidełka i galaretki, bez względu na liczbę i ilość wchodzących w nie składników, gdy ogólna waga lekarstwa nie przekracza 250 gramów.	850.—
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 250 gramów	170.—
Za rozpuszczenie w nich, albo rozpuszczenie ze zmieszaniem jakichkolwiek środków, bez względu na ich liczbę i ilość, a także ogólną wagę	200.—
Za dodanie i zmieszanie z nimi jakichkolwiek składników, bez względu na ich liczbę i ilość, a także ogólną wagę	130.—
5. Za rozważenie płynów na dozy za każdą	60.—
6. Za napełnienie (z zatopieniem, sterylizacją i rozważeniem) szklanych ampułek, za pierwsze trzy	900.—
za każdą następną	80.—
7. Za sterylizację cieczy nie w ampułkach, bez względu na ilość	900.—
8. Za przyrządzenie plastra lub maści z dwóch lub kilku środków w ilości nieprzekraczającej 200 gramów	720.—
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 100 gramów	140.—
9. Za rozważenie maści na dozy nieprzekraczające 5 gramów za każdą	50.—
10. Za krajanie lub proszkowanie wszelkich środków leczniczych, o ile nie są w tej postaci podane w taksie, za ilości włącznie do 100,0	330.—
Powyżej 100,0 za każde następne 100,0	90.—
Wszystkie środki lecznicze dla zwierząt domowych, przepisane w ilości od 400,0 wydawać i oceniać należy jako proszek o grubny (grossus), o ile nie przepisano „pulvis subtilissimus”.	
11. Za zmieszanie wszelkiego rodzaju ziół i proszków, bez względu na ilość, w ilości nieprzekraczającej 200 gramów	480.—
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 100 gr.	90.—
12. Za rozważenie ziół, jak również o grubnych lub subtelnymi proszkami, za każdy proszek lub dawkę	45.—
13. a) Za przygotowanie masy pigułkowej, włącznie ze zmieszaniem i rozpuszczeniem środków uży-	